

Portré, egyben rendőri riport

Az Erzsébet téren láttam tegnap délután. Egy hosszú, sovány, beesett mellű, sovány bokájú fiatalember ült egy padon, sötétkék zakóban, fehér nadrággal, sárga félcipőben. Középen elválasztott fekete haja fénylett a kenőcsöktől, a színes harisnyájában kacéran mutatta vékony és nőies lábát, a keze fehér volt, munkátlan, finom. A fiatalember balkezeében egy kis zseb-tükör volt, a jobb kezében egy kis fekete szén, amit színészek öltözőjében lát az ember. Erősen ki volt festve, a szénnel a szempilláit, a szemöldökét festette forró feketére és a szemhéjait árnyékolta be. És a tükörben nézegette, hogy jó-e. Rettenetes volt. Budapest mégis nagyváros már.

(A Nap, 1913. június 25.)

Furcsa tánclokálok

A harmadik fajta éjjeli mulatóban furcsa fiatalemberek érzik jól magukat. Nőies külsejükkel lépnek a táncparketre s nagyon gyakran megesik, hogy ha avatatlan vendég tér be, csak jó későn veszi észre, hogy a csinos, szép lábú, estélyi ruhás partnernő tulajdonképpen szintén férfi. Az utcákon is így járnak, női ruhában, de persze, csak ha alkonyodik, este pedig a tánclokáljukban találkoznak. A rendőrség két ilyen tánchelyiséget most nem régen záratott be. A szép fiúk tündöklése ezzel az esti utcáról egy időre letűnt.

(Érdekes Újság, 1925. 15. sz.)